

Prosto ljudstvo, sosebno ženstvo, pa se ne mudi dolgo pri teh kamnih, in se raji berž oherne tje, kjer se lesketá en kos čistega zlata iz Kalifornie v velikosti gosjega jajca, — veliko srebra in biserov, med katerimi diamant „Regent“ velik kot golobje jajce, in pa podoba (model) še večjega Koh-i-nura, ki po vsi pravici se imenuje „gora svetlobe“.

Učenega rudnoslovca pa veseli še bolj ogledovanje krasnih kristalov, ki so nakupičeni v lepo zverstenem redu.

Rastline pa se ne shranjuje v muzeju, ker botaniški vert v Regent-Parku je za nje namenjen; vendar je tisto rastlinstvo in živalstvo, ki se v svojih pervinah celò celò malo loči od rudništva in je tako rekoč prestoppek od enega v drugega, obilo nadomestovano v lepi zbirki fosilk, ki so na ogled postavljene blizu rudnín. Od morskih alg pride ogledovavec počasi k 5 čevljev dolgi čelusti nososaura; kmalo vidi ihtiosaúra, velikana 30 čevljev dolzega, za tem kostnjak irskega orjaškega jelena, čigar rogova merita 12 čevljev, potem zver megaterium, 40 čevljev dolgo in 12 visoko, v drugi izbí velikana mastodona, čigar jekla (velika zoba) sta 12 čevljev dolga: vse te zveri opominjajo človeka na čudeže potopljenega sveta.

Tako je ogledovavec došel do zbirke živalstva.

Tù vidimo nebrojno število prečudnih morskih stvari: polipe, morske zvezde, gobe, ki so tako rekoč polovičarce med živalstvom in rastlinstvom, školjke (mušeljne) in čudovite ribe, dokler z morskim psom, morskim konjem in morskim somom pridemo do dojivk, med katerimi ne pogrešamo nobene in nikakoršnega razpola od male miške do velikanskega slona.

Smo se ločili od zemlje in se podali na ogled tistih krilatih stvari, ki se zibljejo po zraku, — oj kolikšen svet se nam spet tù odpré od milionov različnih mergolincov noter do orla, ki leta po nezmernem nebu.

Zapustivši te sobe, v katerih se dosto prečuditi ne moremo nad vsegamogočnostjo božjo, ki je vstvarila toliko različnih stvari na svetu, pridemo v tako imenovano narodopisno (etnografsko) zbirko. Tù vidimo revne in okorne izdelke prvotnih stanovnikov Australie, ktere breber (Biber) veliko prekosi v svojih delih, noter do naj umetnejšega blaga. Tù vidimo tudi v podobah vse človeške plemena: od obraza Eskimov v kožuhe zaviti in Novootočanov oboroženih s pšicami, sekirami in fračami, ki so bolj opicam (merkvicam) podobni kot ljudem, noter do ljudi naj lepše postave.

Tù vidimo v podobah navade in šege mnogoterih ljudstev, od kralja, ki na vozu napeljuje vojsko interdnjave napada s požari in kozli, noter do iger prostega ljudstva. Vse to in še veliko drugih reči vidimo v tako imenovani Nimrodovi sôbi, v sôbi Figališki in Elginski.

In vendar z vsim tim še ni konec britanskega muzeja. Sedaj še le se začne, kar je več vredno kot vse stvari, ki smo jih ogledovali s toliko radovednostjo, s tolikšnim zavzetjem; — pridejo namreč sedaj na versto rokopiši in knjige, ki iz naj starejših časov do današnjega dne so nakupičeni tù v tisuč in tisuč iztisih. Od Pali-rokopisov, na 241 listih talipotjega drevesa v Cingaleških značajih pisanih, noter do pisem, ki so jih z lastno roko pisali angleški kralji in kraljice in druge imenitne osebe, kakor Vilhelm I., Henrik IV., V. in VIII., Rihard III., Ane Boulenové in Katarine, Elizabete in Marie Stuartove, Dragotina I. in Kromwella, Friderika velicega, Wašingtona, Napoleona, Wellingtona itd., se najdejo tù. Tudi tako imenovano Mazarinovo sveto pismo, natisnjeno leta 1455 v tiskarnici Gutenberga in Fausta, je shranjeno v tem muzeju z vsimi ustavnimi pismi, po katerih je bila od starodavnih časov osnovana vlada britanskega kraljestva.

Ni nam treba omeniti, kako sila veliko mora poslopje biti, ki shranuje tolikšne zaklade.

Smešnice.

— Nek kmet, pridši domú iz mesta, se ni mogel dosto prečuditi, da si gospé v mestih zakrivajo obraz z zagrinalom. „Kaj to in pa nič“ — ga zaverne sosed njegov, ki je slisal od šeg na Turškem, „v Turčiji še ne smé ženska kuretine pitat iti brez zagrinjala, ako je petelin med njo.“

— Neko radovedno dete je prašalo učitelja: „kako pridejo mali otroci na svet? „Ljubi moj, če si ti že to pozabil, ker si še le 10 let star, kako se morem jez spomniti, ker sem že čez 40 let star“ — mu odgovori pametno učitelj.

— „Kaj zlomka! si mi prinesel danes škornjice dvojne sorte, ene dolge, druge kraji?“ — vpraša nek gospod svojega hlapca. „Zlodi vé, kako je to; saj sem se že sam čudil, da ravno tak par imam še zunaj“ — odgovori bedasti služabnik.

— En gospod je vprašal slabo napravljenega juda: s čem da kupčuje? Oj, gospod — mu odgovori jud — jaz kupčujem z blagom, ki ga Vi nimate ništa — s pametjo.

— (Pred sodnijo). Tožnik: Naj pomislijo gospod, sosed moj mi je danes dopoldne klofuto dal, da mi še zdaj šumi po glavi. Sodnik: Ali mu je niste dali nazaj? Tožnik: Na, gospod, te ne, pa eno drugo.

— Neka družba se pogovarja od mraza, pa nobeden ni prav vedil, koliko stopinj mraza kaže gorkomer danes več od včeraj. Med tem stopi star hlapec hišnega gospodarja v hišo, ki se je rad bahal z vednostjo svojo. Gospodar mu veleval: naj gré gledat, ali je kaj padel termometer, ki visi zunaj na oknu. Hlapec gré in pride z modrim odgovorom nazaj: da termometer še zmiraj visi na svojem mestu.

Iskrice življenja.

Darovi sreče.

Lačen je vesel v prvem trenutku, ako mu podaš perišče pšena; je pa obogatel, se mu zdi celi svet perišče prazne slame. Tako so darovi sreče razni: kdor jih uživa, ni še srečen zavolj tega.

Vrednost učenosti.

Učenost je zaklad, ki je varen pred vsakim napadom tatinskim; kdor jo hoče zapravljati, jo množi; ona ostane do poslednjega dihleja; učeni so resnično bogatini, knezi jim niso enaki.

Škodljive okoljine.

Slabi svetovavci popačijo kralja, poželjivost mladenca, pobožnega plača, starše malopriden sin, lepo obnašo slabi tovarši, pijanost krade sramožljivost, cvetice vsahnejo premalo škropljene. Ljubezen se ohladi po dolgi ločitvi, prijatli omerzé, če se snidejo malokdaj, zakladi se vsuše po slabem gospodarstvu.

Življenje.

Življenje dirja kakor val;
Mladost terpi le en trenutek;
Beži veselje kakor misel hitro!
Nestanovitno je veselje tù na zemlji
Kot blisk, ki po oblaku švigne.
Življenje je kot kapla dežja,
Ki nosi vihra na perutah jo:
Na radost se mladosti ne zanašaj,
Podpora je, ki zgrudi mahoma se;
Vse mine, vse omahne tukaj:
Modrost, strah Božji le ostane!